

Texts of newspapers and magazines are an interesting material for linguistic observations. The current issues of euphemisms in modern linguistics are considered, such as the definition of the concept of euphemism, analysis of the methods for the formation of euphemisms and the study of approaches to the classification of euphemisms. Particular attention is drawn to euphemisms which are used because of prejudice, social and moral taboos. Most often there are just such euphemisms in the media, because the main task of the mass media is to convey something important without offending the feelings of the addressee.

Creation of euphemisms takes place through semantic changes (metaphors, abstractness, metonymy), various kinds of word-making changes and borrowings.

Types of classifications differ from each other, depending on the aspect of euphemism, which is the basis of the classification. There are thematic classifications of euphemisms, social classifications, classifications by structure and by stylistic aspect.

Keywords: connotative components, denotative components, euphemism phenomenon, pragmatic aspect, substitutional approach, negative connotation

УДК 811.11-112

ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ НІМЕЦЬКОЇ Й УКРАЇНСЬКОЇ ТЕРМІНОСИСТЕМ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Н. В. БІЛОУС, кандидат філологічних наук, доцент,

E-mail: bilounat@gmail.com,

ORCID:0000-0003-1038-4624

С. В. КОТИК, студентка магістратури,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

E-mail: svtlanakotyky94@gmail.com

Анотація. Статтю присвячено порівняльно-зіставному аналізу терміносистем агропромислового комплексу німецької та української мов. Стаття розкриває сутність понять термін і терміносистема. Обґрунтовується ідея про те, що в основу побудови терміносистем лягла теорія графів – математична дисципліна, яка вивчає топологічні форми, мережеві моделі представлення будь-якого процесу або системи. Такий погляд буде цікавим фахівцям у сфері лінгвістики та економіки. В статті порівнюються особливості побудови терміносистем агропромислового комплексу української та німецької мов. Виділено характерні особливості терміносистем, описано результати дослідження, за основу якого автор взяв зіставний аналіз терміносистем української та німецької мови за структурно-семантичним принципом. Найбільше уваги присвячено термінологічним питанням перекладу. Виявлено фактори, які безпосередньо вплинули на становлення агропромислової термінології. Уточнено міжмовні відповідності основних термінів цієї галузі знань, в якій проводилось дослідження. У статті узагальнено новий матеріал з досліджуваної теми, вводяться у науковий обіг підходи до побудови терміносистем, запропоновані різними науковцями. Насамкінець розкривається той факт, що на розвиток термінології вплинули історичні та культурні особливості обох народів. Це питання недостатньо досліджене і потребує подальшого вивчення.

Ключові слова: зіставний аналіз, терміносистеми, аграрна термінологія, еквівалентність, транскрипція, транслітерація

Актуальність цього дослідження зумовлена динамічним розвитком терміносистеми агропромислового комплексу. Питання становлення лексико-семантичної системи, поповнення та вивчення її пластів належать до найбільш значущих напрямів сучасної лінгвістики, чому сприяє необхідність формування систематизованої, уніфікованої терміносистеми цієї сфери діяльності та відсутність досліджень терміносистем агропромислового комплексу української й німецької мов.

Аналіз останніх досліджень та публікацій допоміг нам з'ясувати, що поняття термін і терміносистема є одними з ключових понять сучасного термінознавства. Виявлено, що в сучасному термінознавстві термін визначається як лексична одиниця певної мови для спеціальних цілей, вона позначає загальне поняття теорії певної сфери діяльності або галузі знань. Терміносистема є стійкою системою і містить відібрані за певними принципами терміни. В ході дослідження останніх публікацій ми також виявили, що більшість термінів української мови мають еквіваленти в німецькій мові. За відсутності україномовного еквівалента в мову запозичуються слова іноземного походження, при цьому найпоширенішими способами перекладу є транскрипція і транслітерація. З-поміж наукових праць, присвячених вивченню терміносистем слід відзначити роботи І. Верхратського, В. Левицького, В. Лейчіка, О. Курила, О. Огоновського, І. Пулюя, Н. Разбегіної, З. Копелюк, В. Виноградова, М. Степанової, В. Фляйшер, К. Левковської, Т. Кияка В.Шинкарук [8] та ін.

Метою цієї роботи є дослідження й аналіз терміносистем агропромислового комплексу в німецькій та українській мовах, а також виявлення особливостей цих терміносистем.

Результати дослідження та їх обговорення. В сучасному мовознавстві все більше уваги приділяється лінгвістичному аналізу спеціальної лексики різних галузей знань, і все більшу кількість досліджень присвячено особливостям появи та функціонування термінів у мові.

Перспектива цієї статті полягає в тому, що її результати можуть бути рекомендованими до широкого застосування на семінарських заняттях на тему лексикографії, актуальних питань сучасного термінознавства та термінології. Матеріал цієї статті може бути використаним студентами для написання курсових та дипломних робіт.

А. В. Суперанська вважає, що терміни складають основну, найбільш значущу та інформативну частину лексичної системи загальнолітературної мови [7]. Однак досі поняття «термін» не має чіткого визначення, яке б повністю характеризувало всі функціональні та лексичні особливості слів, які можна назвати термінами.

Сутність більшості визначень поняття термін полягає в тому, що терміном найчастіше називають слово, словосполучення або мовний знак. У якості видових відмінностей розрізняють специфіку сфери застосування, функції та семантичні особливості терміна. Термін виконує пояснювальну, дефінітивну і пізнавальну функцію. За семантичною особливістю терміни можуть позначати предмети певної галузі знань або сфери діяльності, а також поняття, де семантика є точною або являє собою дефініцію (пояснення слова) [9].

Визначенню поняття термін було присвячено багато наукових робіт. Згідно з визначенням, поданим у великому енциклопедичному словнику, термін є словом, яке позначає спеціальне поняття, вживане в науці, техніці, мистецтві [2].

Ю. Н. Ревіна розглядає термін як слово або словосполучення, яке позначає наукове або технічне поняття спеціальної галузі знань або діяльності [6].

Термін – це лексична одиниця, прийнята для позначення понять певної сфери знань.

Термін – це не єдиний предмет термінознавства, він є лише елементом певної сукупності мовних одиниць. Розрізняють два основних види таких сукупностей: термінології та терміносистеми. При цьому вважається, що термінологія є сукупністю термінів, яка утворилася стихійно, а терміносистема – свідомо сформована сукупність термінів.

Терміносистема, згідно з твердженням В. М. Лейчика, - це складна стійка система, яка включає лексичні одиниці, відібрані за певними принципами. Основа терміносистеми – це сконструйована і реалізована в знаковій формі система понять або логічна схема, в центрі якої знаходиться основне поняття. Від цього основного поняття розходяться інші поняття, які позначають види, ознаки, функції, процеси та суміжні об'єкти. Між різними видами понять існують родовидові, функціональні, атрибутивні та інші логічні зв'язки. Однак для створення повноцінної терміносистеми потрібно до логічної схеми додати дефініції понять, підібрати терміни, які адекватно виражають ці поняття та упорядкувати терміносистему так, щоб кожному терміну відповідало одне поняття [4]. З нашої точки зору, трактування В. М. Лейчика є найпростішим, тому відштовхуватися надалі будемо від праць цього автора.

В. М. Лейчик виділяє три підходи до утворення терміносистеми: логічний, лінгвістичний, термінознавчий.

В рамках логічного підходу виділяють терміни, які позначають основні, похідні та складні поняття відповідної системи. Це членування задається об'єктами певної галузі та теорією (концепцією), яка лежить в основі цієї системи понять.

При лінгвістичному підході в якості термінів виступають прості (кореневі), похідні, складні слова, вільні словосполучення, а також стійкі конструкції.

Термінознавчий підхід поєднує в собі логічний та лінгвістичний підходи. Згідно з ним, у більшості терміносистем можна виділити сім груп термінів:

1. Основні терміни, які являють собою ядро терміносистеми;
2. Похідні терміни, які позначають видові та аспектні поняття, а ті в свою чергу зіставляються з основними поняттями;
3. Складні терміни, які являють собою суму як мінімум двох основних або похідних понять системи;
4. Базові терміни, які позначають поняття базових наук, що використовуються в терміносистемі та утворюють фундамент цієї галузі знань;
5. Притягнені терміни, запозичені з суміжних галузей знань, які являють собою невід'ємну частину терміносистеми;
6. Загальнонаукові та загальнотехнічні терміни – загальнонаукові поняття, які мають однакове значення в усіх галузях знань, але при цьому конкретизують це значення, входячи до складу термінів окремих галузей;
7. Терміни широкої семантики – лексичні одиниці, які використовуються в багатьох терміносистемах [4].

На ці підходи слід звернути увагу, розглядаючи терміносистеми. Цих підходів також дотримуються при побудові терміносистеми.

В. М. Лейчик також говорить про три принципи конструювання терміносистем: формально-логічний, лінгвістичний, гносеологічний (когнітивний).

Якщо в основу роботи з конструюванням терміносистеми кладеться логічний принцип, то в ній будуть виражені відношення рід – види, частина – ціле, причина – наслідок, прості – похідні – складні поняття, об'єкт – аспекти його розгляду тощо. В більшості випадків терміносистеми конструюються саме за цим

принципом. При цьому вибір перерахованих типів понять та їх зв'язків залежить від теорії, яка лежить в основі певної системи понять [4].

В. Е. Бригиневи́ч виділяє чотири підходи до побудови терміносистем: поетапне дедуктивне розбиття всієї поняттєвої множини аналізованої термінології на основі визначення частотності термінів, які зустрічаються в досліджуваних текстах, підхід, упорядкований на основі застосування теорії графів, прагматичний підхід та когнітивний підхід [3].

Найчастіше при побудові терміносистем застосовується когнітивний підхід, але і підхід, заснований на застосуванні графів, теж широко використовується. Він дозволяє здійснити відбір термінів, включених в терміносистему, виділити серед них базові та упорядкувати складну структуру терміносистеми й взаємозв'язок між термінами.

В даній розвідці було відібрано терміни, які позначають процеси, об'єкти, явища в економіці агропромислового комплексу. При побудові терміносистем агропромислового комплексу німецької та української мов ми дотримувались підходу, в основі якого лежить застосування теорії графів, виділивши у якості базових термінів види аграрного бізнесу за виробничими ознаками, економічні терміни, які широко використовуються і в агропромисловому комплексі (*економіка, землекористування, Agrarmarketing, Landwirtschaft*). Ті терміни, у свою чергу, мають під собою цілі підсистеми термінів, які являють собою розгалуження від базових термінів (наприклад, від терміна *землекористування* умовно відгалужуються терміни *рекультивація земель, реєстр земельних ділянок, сівозмінa*; від німецького терміна *Agrarmarketing* відгалужуються терміни *Regionalvermarktung, Direktvermarktung, Gemeinschaftsmarketing*).

Теорія графів – це розділ дискретної математики, який вивчає властивості графів. В широкому сенсі граф являє собою множину вершин (вузлів), з'єднаних ребрами. Сучасна теорія графів дає дуже зручний апарат для моделювання структурних властивостей різних систем і відносин між об'єктами різної природи, тому її використання набуло широкого поширення не лише в математиці, але й в інших галузях науки, в тому числі лінгвістиці [5, с. 31].

За ознакою стійкості до зовнішніх впливів терміносистеми агропромислового комплексу є відкритими, оскільки нововведення в агропромисловому комплексі відбуваються постійно, і часто з'являються нові поняття в агропромисловому комплексі та в агробізнесі, а це означає, що з'являються і нові терміни для позначення цих понять.

Першим завданням зіставного аналізу терміносистем є виявлення еквівалента до кожного терміна, який позначає реалію, тобто предмет, річ, факт, соціальний процес або явище реального життя, яке існує в обох мовах. Також необхідно знайти якісний переклад для термінів, які позначають поняття агропромислового комплексу та існують лише в одній з двох мов. В результаті всі терміни були розділені на три групи:

1. Терміни, які мають еквівалент;
2. Терміни, значення яких у мові перекладу частково збігається;
3. Терміни, які не мають еквіваленту.

Серед усіх відібраних українських термінів більшість відносяться до першої групи, тобто термін має еквівалент, який позначає ту ж саму реалію, що і в мові оригіналу. Наприклад:

1. *Біотехнологія – die Biotechnologie*
2. *Орендар – der Vermieter*
3. *Агробізнес – Agribusiness*

Наведемо також визначення до пари термінів, щоб довести, що значення термінів повністю сходяться.

Biotechnologie - використання живих організмів і біологічних процесів у виробництві [1].

Die Biotechnologie ist eine interdisziplinäre Wissenschaft, die sich mit der Nutzung von Enzymen, Zellen und ganzen Organismen in technischen Anwendungen beschäftigt [10].

Беручи до уваги визначення в довідниках, можна побачити, що і в українській, і в німецькій мові вони приблизно однакові, тобто значення термінів сходяться.

Значна частина термінів мають еквівалент, але між терміном в українській мові та його еквівалентом в німецькій мові є певні розходження – термін позначає явище, відсутнє в системі мови, позначаючи іншу реалію, один термін однієї мови заміняє кілька термінів іншої або, навпаки, один термін в одній мові представлений кількома термінами в іншій мові.

Наступним етапом ми провели дослідження термінів за їхнім структурно-семантичним принципом. За ним терміни поділяються на прості (терміни-слова) і складені (словосполучення). Якщо в українській терміносистемі переважають складені терміни, то німецька мова містить більше простих. Така розбіжність зумовлена тим, що для німецької мови властиве словотворення з двох основ, тобто одне слово поєднує в собі два слова (наприклад, простий термін *Landpachtverkehr* складається з трьох основ – *das Land, die Pacht, der Verkehr*). Терміни мають, в першу чергу, номінативну функцію, цим зумовлений той факт, що переважна більшість термінів є іменниками в обох мовах.

Терміни-словосполучення можна поділити на двослівні, трислівні та багатослівні (які складаються з чотирьох й більшої кількості слів). Ці типи виділяються на основі сучасного сприйняття структури термінів. У терміносистемі агропромислового комплексу української мови більшість складених термінів є двослівними, в той час, як у німецькій терміносистемі більшість термінів є однослівними.

Складені терміни можна розділити в залежності від їхнього лексико-граматичного складу. В українській терміносистемі агропромислового комплексу переважають, звісно, терміни, які складаються з прикметника та іменника. В німецькій мові частіше зустрічаються терміни, які складаються з кількох іменників, а також з іменника і прикметника.

Слід також зауважити, що між українськими та німецькими термінами спостерігається як структурна симетрія, тобто українському складеному терміну відповідає аналогічний німецький складений термін, так і структурна асиметрія, коли німецькому, наприклад, простому терміну відповідає аналогічний український складений термін, і навпаки.

Висновки і перспективи. Більшість термінів української мови мають еквіваленти у німецькій мові. За відсутності україномовного еквівалента в мову запозичуються слова іноземного походження, при цьому найбільш поширеними способами перекладу є транскрипція та транслітерація.

Можна зробити висновок про те, що і в українській, і в німецькій мовах терміносистеми агропромислового комплексу однаково розвинені, оскільки агропромисловий сектор є одним з найважливіших сфер світової економіки. Іноді зустрічаються певні розходження, зумовлені такими факторами, як, наприклад, відсутність тієї чи іншої реалії в мові, існування різних термінів, які позначають одне поняття в різних варіантах однієї мови (різні діалекти німецької мови; німецька мова різних німецькомовних країн). Наявність деяких відмінностей

семантичних відносин досліджуваної лексики зумовлена тим, що ті терміносистеми, які містять таку лексику, розвивались і розвиваються в країнах з різними історичними умовами, а лексико-семантична система чуттєво реагує та відображує зміни, які відбуваються в позамовній дійсності. Проведене дослідження дає право стверджувати, що лексикографія, як і агропромисловий комплекс, в країнах розглянутих мов (Україна, Німеччина, Швейцарія, Австрія) постійно й рівномірно розвивається.

Компонентний склад термінологічної лексики є подібним всередині кожного класифікаційного об'єднання. Відмінності в структурній організації компонентного складу в обох мовах знаходяться в залежності від соціолінгвістичних факторів, перш за все, особливостей світоглядного мислення або напряму розвитку самого об'єкта в науці.

Слід зауважити, що, зважаючи на складність та багатоаспектність теми дослідження, питання, на наш погляд, потребує подальшого розгляду та розширення аналізу практичного матеріалу. В цій статті подані лише основні тези, на які звернув увагу автор при дослідженні теми, і які можуть лягти в основу подальшого дослідження.

Список використаних джерел

1. Біотехнологія : [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/Біотехнологія>
2. Большой энциклопедический словарь [Текст] / гл. ред. А. М. Прохоров. – 2-е изд., испр. и доп. – М.: Большая российская энциклопедия, 2002. – 1456 с.
3. Бригиневич В. Е. Основные подходы к построению терминосистем [Текст] / В. Е. Бригиневич // Университетские чтения. – 2010. – Пятигорск: ПГЛУ, 2010. – С. 101-108.
4. Лейчик В. М. Терминоведение: Предмет, методы, структура [Текст] / В. М. Лейчик. – 4-е изд. – М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2009. – 256 с.
5. Лекции по теории графов [Текст] / В. А. Емеличев [и др.]. – М.: Наука, 1990. – 384 с.
6. Ревина Ю. Н. Автомобильная терминология в немецком и русском языках: структурно-семантический и функциональный аспекты (Текст): автореф. Дис.. ... канд. филол. наук : 10.02.20 / Ю. Н. Ревина. – Екатеринбург, 2011. – 22 с.
7. Суперанская А. В. Общая терминология. Вопросы теории [Текст] / А. В. Суперанская, Н. В. Подольская, Н. В. Васильева. – М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2012. – 248 с.
8. Ткач, А. В. Словотвірна ідентичність української термінології : монографія [Текст] / Алла Ткач, Василь Шинкарук. – Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2010. – 200 с.
9. Циткина Ф. А. Терминология и перевод (к основам сопоставительного терминоведения) [Текст] : монографія / Ф. А. Циткина. – Львов : Вища школа, 1988. – 157 с.
10. Biotechnologie : [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу : <https://de.wikipedia.org/wiki/Biotechnologie>

References

1. Biotechnologia. Available at: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Біотехнологія>
2. Prokhorov, A. M. ed. (2002). Bolshoy entsiklopedicheskiy slovar [Large Encyclopedic Dictionary]. Moscow: Bolshaya rossiyskaya entsiklopediya, 1456.

3. Brigrinevich, V. E. (2010). Osnovnyie podhodyi k postroeniyu terminosistem [Basic approaches to the construction of terminology systems]. Pyatigorsk: PSU, 108.
4. Leychik, V. M. (2009). Terminovedenie: Predmet, metodyi, struktura [Terminology: subject, methods, structure]. Moscow: Knizhnyiy dom «LIBROKOM», 256.
5. Emelichev, V. A. ed. (1990). Lektsii po teorii grafov [Lectures on graph theory]. Moscow: Nauka, 384.
6. Revina, Ю. Н. (2011). Avtomobilnaya terminologiya v nemetskom i russkom yazyikah: strukturno-semanticheskii i funktsionalnyiye aspekty [Automotive Terminology in German and Russian: Structural-Semantic and Functional Aspects]. Yekaterinburg, 22.
7. Superanskaya, A. V., Podolskaya, N. V., Vasileva, N. V. (2012). Obschaya terminologiya. Voprosyi teorii [General terminology. Theory issues]. Moscow, Russia: Knizhnyiy dom «LIBROKOM», 248.
8. Tkach, A. V., Shynkaruk V.D. (2010) Slovotvirna identychnist ukrainskoi terminolohii: monohrafiia [The word-forming identity of Ukrainian terminology]. – Chernivtsi : Chernivetsi National university, 200.
9. Tsitkina, Ph. A. (1988). Terminologiya i perevod (k osnovam sopostavitelnogo terminovedeniya) [Terminology and translation (basics of comparative terminology)]. Vischa shkola, 157.
10. Biotechnologie. Available at: <https://de.wikipedia.org/wiki/Biotechnologie>

СОПОСТАВИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ НЕМЕЦКОЙ И УКРАИНСКОЙ ТЕРМИНОСИСТЕМ АГРОПРОМЫШЛЕННОГО КОМПЛЕКСА

Н. В. Белоус, С. В. Котик

Аннотация. *Статья посвящена комплексному исследованию терминосистем агропромышленного комплекса немецкого и украинского языков. Статья раскрывает сущность понятий термин и терминосистема. Обосновывается идея о том, что в основу построения терминосистем легла теория графов - математическая дисциплина, изучающая топологические формы и сетевые модели представления любого процесса или системы. Такой взгляд будет интересен специалистам в области лингвистики и экономики. В статье сравниваются особенности построения терминосистем агропромышленного комплекса украинского и немецкого языков. Выделены характерные особенности терминосистем, также описаны результаты исследования, за основу которого автор взял сопоставимый анализ терминосистем по структурно-семантическому принципу. Больше всего внимания автор акцентирует на сравнении с учетом терминологических вопросов перевода. Выявлены факторы, которые непосредственно повлияли на становление терминологии агропромышленного комплекса. Исследованы семантические явления в терминопле агарно-экономической тематики. Уточнены межъязыковые соответствия основных терминов той области знаний, в которой проводилось исследование. В статье обобщен новый материал по исследуемой теме, вводятся в научный оборот подходы к построению терминосистем, предложенные различными учеными. Наконец раскрывается тот факт, что на развитие терминологии повлияли исторические и культурные особенности обоих народов. Этот вопрос недостаточно исследован и требует дальнейшего изучения.*

Ключевые слова: сопоставимый анализ, терминосистемы, аграрная терминология, эквивалентность, транскрипция, транслитерация

CONTRASTIVE ANALYSIS OF GERMAN AND UKRAINIAN TERMINOLOGICAL SYSTEMS OF AGRO-INDUSTRIAL COMPLEX

N.V. Bilous, S. V. Kotyk

Abstract. As the title implies the paper deals with German and Ukrainian terminological systems of agro-industrial complex. The purpose of the article is to give the reader some information on concept of term and terminology. The aim of the article is to provide the reader with some material on theory of graphs which is a mathematical discipline and studies topological forms, network models of representations of any process or system. This paper is of interest to specialists in the field of linguistics and economics. This paper compares the peculiarities of construction of terminological systems in both languages. It is stressed on the characteristic features of terminological systems. Described the results of research based on contrastive analysis of terminological systems on structural-semantic principle. Much attention is given to comparison taking into account the terminological issues of translation. Revealed the factors that had influenced the formation of the agrarian terminology. The paper is concerned with semantic phenomena in the field of agrarian and economic terminology. Clarified cross-language correspondences in the field of agrarian and economic terminology. Summarized new material on the subject in question. Introduced into scientific circulation the different approaches to the construction of terminology systems. Finally, it is shown that historical and cultural qualities influenced on formation of the terminological systems. This issue requires further study.

Keywords: contrastive analysis, terminological system, agrarian terminology, equivalence, transcription, transliteration

УДК 81'25:811.112.2:82-343

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НІМЕЦЬКИХ КАЗОК УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Н.В. БІЛОУС, кандидат філологічних наук, доцент,

E-mail: Bilounat@gmail.com

ORCID:0000-0003-1038-4624

А.І. ХАРЧУК, студентка магістратури,

Національний університет біоресурсів і природокористування України

E-mail: alinka.enic@gmail.com

Анотація. В статті розглянуто лексико-семантичні особливості перекладу німецьких казок українською мовою. Це питання являється актуальним, оскільки дуже часто навіть досвідченому перекладачеві важко уникнути певних труднощів, що пов'язані з особливістю структури, форми, і лексичних засобів.

Мета статті полягає у визначенні способів та прийомів перекладу німецької казки українською мовою, а також лінгвістичних та стилістичних засобів мови німецької казки, які передають її колорит.

Актуальність теми зумовлена підвищенням уваги науковців до німецької народної казки, а саме до способів та прийомів її перекладу, оскільки перекладачу необхідно вдало відтворити культурну та національну специфіку, етнічний менталітет та особливості фольклору.

Дослідженням даної проблеми займалось багато науковців, серед яких: Бабінков Г., Єсипович К., Демуров Н., Лещенко О., Сотников С., Лепухова Н.І. Проте, у своїх